

F. t. l. vedr. forskellige skattelove

Hvis arbejdsgiveren kunne opnå tilladelse til at benytte ordningen med en betalingsfrist, der ligger efter udløbet af fristen for genoptagelse af de ansattes skatteansættelser og bidragsopgørelser, ville SKAT være nødt til at sende agterskrivelser ud til de berørte ansatte, medmindre arbejdsgiveren betalte før tiden. Udsendelse af agterskrivelser ville føre til, at de ansatte ikke ville blive friholdt for besværet ved, at der rejses en skattesag mod dem, og en del af formålet med den foreslåede ordning ville dermed gå tabt. Hvis SKAT derimod ikke udsendte agterskrivelserne, ville arbejdsgiveren kunne spekulere i før udløbet af genoptagelsesfristen at opnå tilladelse til at betale skatten og arbejdsmarkedsbidraget for så efter udløbet af genoptagelsesfristen at undlade at betale.

Betalingsfristen bør derfor ligge i så god tid inden udløbet af genoptagelsesfristen, at SKAT har mulighed for udsende agterskrivelser til de ansatte, hvis arbejdsgiveren ikke betaler. Det betyder, at SKAT bør kunne afvise en anmodning, hvis anmodningen er indgivet, eller sagen først er fuldt oplyst så sent, at SKAT ikke vil kunne nå at træffe afgørelse med en betalingsfrist, der tilgodeser dette hensyn.

Endelig bør SKAT kunne afvise en anmodning, hvis SKAT inden indgivelse af anmodningen har udsendt agterskrivelser og/eller årsopgørelser, hvor godtgørelserne er medregnet, til en større del af de berørte ansatte i den pågældende virksomhed. I disse tilfælde kan SKAT dog tillade, at arbejdsgiveren betaler skatten og arbejdsmarkedsbidraget af godtgørelser modtaget af andre end de ansatte, der er udsendt agterskrivelser/årsopgørelser til.

3.2.1.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der gives mulighed for, at arbejdsgiveren kan indbetale skatten og arbejdsmarkedsbidraget af skatte- og arbejdsmarkedsbidragspligtige rejse- og befordringsgodtgørelser, når vedkommende ikke har indeholdt A-skat og arbejdsmarkedsbidrag heraf.

Ordningen foreslås at være frivillig. Den enkelte arbejdsgiver kan så selv vurdere, om vedkommende vil betale eller ej.

Endvidere foreslås det, at arbejdsgivere, som ønsker at anvende ordningen, skal anmode SKAT om tilladelse hertil.

Det er tanken, at tilladelsen skal kunne gives, hvis SKAT vurderer, at der ikke er tale om misbrug af ordningen gennem konvertering af skattepligtige betalinger til skattefri godtgørelser. Det er ikke en forudsætning for afslag, at SKAT kan påvise, at der er indgået en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte om konvertering af løn til skattefri rejse- og befordringsgodt-

gørelser. Vurderingen af, hvorvidt der er tale om misbrug, kan baseres på sagens samlede omstændigheder, herunder omfanget af de omhandlede ydelser, hvor klart det er, at betingelserne for skattefrihed ikke er opfyldt, og hvor mangelfuld arbejdsgiverens kontrol har været. Tilladelse gives således ved mere undskyldelige fejl i håndteringen af rejse- og befordringsgodtgørelser.

Endvidere er det tanken, at det i forbindelse med meddelelse af tilladelser påses, at arbejdsgiverens betalingsfrist ligger i så god tid inden udløbet af genoptagelsesfristen, at SKAT har mulighed for at udsende agterskrivelser til de ansatte, hvis arbejdsgiveren ikke betaler. Det betyder, at SKAT kan afvise en anmodning, hvis anmodningen er indgivet, eller sagen først er fuldt oplyst så sent, at SKAT ikke vil kunne nå at træffe afgørelse med en betalingsfrist, der tilgodeser dette hensyn.

Det er ikke fundet hensigtsmæssigt at fastsætte en præcis frist for, hvornår anmodninger skal være indgivet og sagen fuldt oplyst. I en sag, der er opstået i forbindelse med arbejdsgiverkontrollen, vil SKAT have godt kendskab til sagen, inden anmodningen om at benytte ordningen modtages. Derfor må det antages, at SKAT skal have kortere tid til sagsbehandlingen end i andre tilfælde. Dermed kunne en fast frist, der skal sikre SKAT tid til i alle tilfælde at træffe afgørelse i rette tid, afskære nogle virksomheder fra at få tilladelse, selv om SKAT i den konkrete sag på ganske kort tid ville kunne behandle sagen.

SKAT kan fastsætte frister for indgivelse af anmodninger, hvis SKAT er bekendt med de pågældende godtgørelser inden anmodningen indgives (f.eks. hvis SKAT har opdaget problemstillingen under en arbejdsgiverkontrol). Tilsvarende kan SKAT fastsætte frister for indgivelse af supplerende oplysninger. Dermed kan arbejdsgiverne få klarhed over fristerne. Hvis fristerne overskrides, kan SKAT afvise anmodningen om at bruge ordningen.

Endelig er det tanken, at SKAT skal kunne afvise en anmodning, hvis SKAT inden indgivelse af anmodningen har udsendt agterskrivelser og/eller årsopgørelser, hvor godtgørelserne er medregnet, til en større del af de berørte ansatte i den pågældende virksomhed. Dog kan SKAT i disse tilfælde tillade, at arbejdsgiveren betaler skat og arbejdsmarkedsbidrag for de ansatte, der endnu ikke er udsendt agterskrivelser og/eller årsopgørelser til. I tilfælde, hvor der alene er udsendt sådanne agterskrivelser og/eller årsopgørelser til en mindre del af de ansatte, vil arbejdsgiveren – hvis de øvrige betingelser for at opnå tilladelse er opfyldt – også kunne benytte ordningen i forhold til de ansatte, der har